

Tunturikerho KAVTSI

✓ Kavtsin Tenon melontaretki

Kavtsin Tenon melontaretki kesä 2003 **Ulla Sara**

MATALAN VEDEN MELONTA 3.-8.8.2003 ANGELISTA UTSJOELLE

2.8.03

Lauantai-iltana oli 12 kavtsi-ovtsilaisen treffit Angelissa. Hikisen ajomatkan jälkeen oli mahtavaa uida "vain" 20 asteisessa Inarinjoessa. Polttiaiset ym pömpiäiset hiljensivät leirin nopeasti.

3.8.03

Sunnuntaina (huom sunnuntaina) herätettiin kuuden ja seitsemän välillä. Aamutoimiin kuului utteraa kävelyä rantapolulla. Lähtö oli sovittu klo 9:ksi, mutta siitä ei tullut mitään. Klo 9 ei ollut enää ketään lähtemässä, kaikki olivat jo menneet.

Ensimmäiset 4 km melottiin pahaa aavistamatta ihanan viileän pohjoistuulen hivellessä poskiamme. Yli kolmen viikon sietämätön helle oli vihdoon hellittänyt. Sen 4 km:n jälkeen päästiinkin sitten asiaan, kiviseen koskeen (vai olikohan se "vain" kapeikko). Kolistiin kiviin ja liian pinnassa olevaan soraan. Päivän mittaan tutustuttiin läheisesti moneen koskeen. Päivän motto: "Hetimitä aamusta alkaen olemme saaneet nauttia koskista". Matin könkäällä kalusto siirrettiin kerhon uusilla hienoilla kanoottipyörillä noin 400 metrin matka. Könkään alapuolella pestiin vielä jalat tiukassa uittopaikassa.

Sitten mutkailtiin vielä muutama kilometri pahimpia matalikkoja kierrellen ennen kuin telttatöyräs löytyi. Liikkeellä oltiin noin 12 tuntia ja noin 22 km taivallettiin meloen, kahlaten ja kaikenlaisilla muilla konsteilla.

4.8.03

Maanantai valkeni usvaisena, yöllä oli sade ropissut reilusti teltojen kattoihin. Herätys oli 6.30 ja leiri ryhtyi aamutoimiinsa kauniilla rantatörmällä. Lähtöön oltiin valmiina klo 9. Aamu oli meille suosiollinen, kanootit kulkivat kuin itsestään myötäisessä tuulen vireessä. Kapeikkoja ja pikkukoskia oli yhtenään. Silti emme joutuneet saattelemaan jalkaisin kahlaten niin paljon kuin edellisenä päivänä ja matka tuntui edistyvän mukavaa vauhtia. Usva hälveni vähitellen ja aurinko teki päivän miltei helteiseksi.

Päivätauko vietettiin paisteisella hiekkaniemekkeellä loikoillen ja varusteita kuivaillen. Iltapäivällä toteutui Kösän pilvistä lukema ennustus sateen uhasta ja leirit pystyttiin sadekuuron siivittämänä noin klo 18. Onneksi sade lakkasi ja päästiin onnistuneesti paikkaamaan vuotanut kanootti.

Luontohavainnointia tehtiin runsaasti: valkovikloja, 4 piekanaa, 6 ampuhaukkaa, tuulihaukka, kalasääski, mustalintupoikue, 2 tukkakoskelopoikuetta ja kuukkeli leirissä.

5.8.03

Tiistaina heräsimme kostean yön jälkeen koskenkorvalla. Laskettelimme koskia ja ihailimme komeita rantatörmiä törmäpääskypesineen. Ensimmäisellä pysähdyksellä joku keksi avata kännykän ja kas kummaa se toimi! Toisella taas kännykkä ei toiminut ja hän rukoili lisää tolppia. Ennen lounasta selvitimme päivän ainoan kypäräpakkokosken. Sitten rantauduimme kauniille pyörökiviniemelle kuivattelemaan telttoja ja lounaalle suomalais- ja norjalaisautoilijoiden suureksi hämmästykseksi. Hämmästys olisi ollut vielä suurempi jos he olisivat kuulleet Ripsin Jurmo-aiheisen huilunsoiton! Kömpiessämme ylös Karigasniemen rantatörmältä pikitielle, pysäytti tullihenkilö autonsa ja kyseli ja ihmetteli puuhiamme, mutta toivotteli hyvää matkaa Karigasniemen ostosparatiisiin, missä teimme lähinnä polttoainehankintoja. Innokkaimmat tutustuivat myös paikallisen krouvin baarimikon etniseen taustaan.

Sillan alta päästyämme tulikin pitkä aika alaspäin menoa koskista nauttien. Noviisit oppivat myös, ettei kannata ihailla piekanaa kesken koskenlaskun, saatika vastata kännykkään! Tasaiselle päästyämme aurinko hävisi ja tuli vastatuuli. Onneksi oli pysähdyksiä tavallista enemmän. Löysimme rajapyykin, jossa oli merkintä AF1766, jonka merkityksen kaikkihan muistavat historian tunnilta. Löysimme illansuussa alkuasukkaiden opastuksella hiekkarannalta "asuntovaunun ja sen takaa junavaunun näköisen saunan". Talon väki oli lähtenyt kalaan, mutta löytyi kännykällä tunturilammelta ja neuvoi saunan avaimen paikan. Sauna osottautui nopealämmitteiseksi kumipyöräsaunaksi (ei jalassauna). Naapurin emäntä kertomaan miten yksinäistä on asua yksinäisenä naisena naapurissa. Epäili myös makuusijojemme mukavuutta ylistäen omaansa. Talon väki palasi kalasta liotettuaan ainoastaan tunnin kahta verkkoaan saaden 8 isoa siikaa. Luppoaikana he keräsivät maistiaiseksi lakkoja, jotka hävisivät pikaisesti suihimme. Tuskin jaksamme odottaa aamuun savusiikojamme.

6.8.03

Retkenjohtajan herätys taas toimi 6.30. Aamuuskareet saimme suorittaa paksussa sumussa. Mutta ennen vesille lähtöä talon emäntä toi ne luvatut savusiikat ja ne maistuivatkin. Ei aikaakaan melonnan alettua sumu hälveni ja aurinko alkoi lämmittää. Siinä aamutoimia tehdessä huomasin oudon ilmiön. Leirimme kohdalta sumu liikkui vastakkaisesti suuntiin. Samoin välillä tuuli pohjoisesta, välillä etelästä.

Matka jatkui hiekkasärkkiä väistellesä. Välillä juututtiin kiinni. Ei kun ylös kanootista ja vetämään syvempiin vesiin. Oli muutama koskikin (niva). Outakoskea Ripsi jännitti, mutta ei se ollut juuri kummoinenkaan. Lakritsi maistui kun koski oli ohi, mutta eipä se ollutkaan viimeinen ennen yöpymispaikkaa. Mutta nämä kosket ovat olleet pääasiassa vähän nopeampia virtoja, joissa on vettäkin enempi kuin alkumatkasta Inarinjoella. Sadetakitkin saimme vetää pari kertaa niskaan päivän aikana. Onneksi ruokatauolla oli aurinkoista. Yövyimme Nuvvuksen kylän kohdalla rannassa. Neljä urhoollista teki iltakävelyn Susi-Kiisalle ja takasin (Kösä, Jukka, Hannu ja Tapani). Melontaa tuli 36,6 km, tähän asti pisin päivämätka.

7.8.03

Heräsimme Santran haukuntaan klo 6.30. Leirimme oli Tenon rannassa Toivo Palton mailla. Aamupalaa syödessä lenteli joella noin 60 törmäpääskyn parvi. Myös tulleja ja valkovikloja on reitillä ollut paljon. Sää on pilvipoutainen ja hienot Ailigaksen maisemat ympäröivät meitä. Lähtö on klo 9, kuten muinakin aamuina.

Meloimme mukavaa myötävirtaa kauniissa tunturimaisemissa. Eka maatauko pidettiin noin kahden tunnin ja 15 km:n melonnan jälkeen. Virta voimistui ja kosket suurenvat matkan edetessä. Yläköngäs muodostui kolmesta koskipätkästä, joista alin oli kaikkein hurjin. Kaikki laskivat kaksi ekaa koskea hienosti ja vaurioitta alas. Viimeinen koski oli inkkareilla liian hankala. Kajakit selvisivät siitä kunnan roiskein. Kosken alapuolella söimme vesisateessa. Matka jatkui vielä noin 10 km yöpymispaikalle metsähallituksen maille, jossa oli kota. Päivän melontamatka oli 39.5 km. Tänään saatiin kunnolla nauttia koskenlaskusta ja se oli mukavaa.

8.8.03

Perjantai ja viimeinen melontarupeama. Sää oli aikaisempia aamuja viileämpi. Kanoottikunnat olivat vesillä hyvissä ajoin ja rapakasti myös lasketeltiin loppumatka, noin 10 km, Utsjoelle. Muutamia isoja kiviä saatiin väistellä, mutta muuten virta kuljetti meitä tasaisesti, parhaimmillaan 12 km tunnissa. Utsjoen rannassa ennätettiin sitten hyvin ottamaan ryhmäkuvia, levittämään ja lajittelemaan tavaroita ja odottelemaan tilataksia. Taksi tuli sovitusti heti puolenpäivän jälkeen ja kuskit lähtivät tekemään mutkan Angelissa. Siinä sitä saatiin sitten tieltä käsin vielä ihaila Tenon laaksoa ja miettiä miten hienosti joessa erottuvat oikeat ajolinjat näin korkeammalta katsottuna.

Toinen puoli retkeläisistä viihdytti itseään tutustumalla Utsjoen kylään, käymällä hiukan ostoksilla ja vaan rannassa lepäilemällä. Kun autot olivat taas paikalla, pakattiin ja jätettiin jäähyväisiä. Retken vetäjä sai hienon Inarin Lapin luonto- ja lintukohdeoppaan sekä hiukan notkeampaakin nautittavaa. Kiitos vielä koko melojaporukalle !

Melontavaelluksemme kokonaismatka 174 km.

Valokuvat Tuula Granroth

sivun alkuun ▲

© Juhani Greinert päivitetty 03/05/2020 19:54:32

© Juhani Greinert päivitetty 01/07/2004 09:24:33

[sulje ikkuna](#)